

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 58.

Elleve Session.

23de Møde.

Mandagen den 16de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Schovelin (fortsat): Jeg indrømmer imidlertid, at disse Baner ogsaa bør sættes i Forbindelse med hverandre, og at det altsaa ogsaa hører med til et fuldstændigt System, at der føres en Længdebane gennem Thyland, hvorved en anden stor Stad, Hamborg, sættes i Forbindelse med Landet. Da jeg altsaa regner en Længdebane gennem Thyland med som en nødvendig, om end underordnet Deel af Systemet, vil man see, at jeg paa ingen Maade kan siges at være nogen Modstander af en saadan Bane.

Jeg har allerede i sin Tid, da Loven af 4de Marts 1857 om Jernbanen i Thyland, var under Forhandling her i Thinget, ytret, at jeg vilde ansee det for ønskeligt, om Fredericia kom til at ligge paa den jydsk Hovedbane, og jeg skal ikke nu gjentage, hvad jeg dengang ytrede. Tager vi det foreliggende Lovudkast for os, vil man ikke deri finde nogen anden Oplysning om Banens Retning, end at den skal gaa fra den slesvigsk Grænse til Aalborg; i Motiverne er det imidlertid omtalt, at den skal gaa fra Aarhus mod Syd, og jeg maa derefter antage, at det er Regjeringens Mening, at Aarhus skal ligge ved Hovedbanen. Derfor som det nu er Tilfældet, vilde jeg ønske, at dette Punkt maatte blive optaget i selve Loven. Forøvrigt findes der ikke andre Oplysninger

om Banens Bølggenhed end den udtalte Hensigt, at man vil søge den billigst mulige Bane, som tillige sikrer den størst mulige Trafik; men dertil maa jeg dog gjøre den Bemærkning, at disse to Formaal paa ingen Maade falde sammen; det er to ganske forskjellige Formaal, hvoraf det ene efter al Sandsynlighed meget bestemt vil udelukke det andet. Naar man vil have den billigst mulige Bane, maa man søge et jævnt og glat Terrain uden Bakker, uden større Vandløb, uden Moser, og hvor Expropriationen er billig; men naar man vil søge den størst mulige Trafik, saa vil man rimeligviis blive nødt til at lægge Banen gennem de tættere befolkede Egne. Dette er, som sagt, to ganske forskellige Formaal, og da Trafikken jo maa være Hovedsagen, antager jeg, at Meningen er, at man vil søge den Bane, som man maa antage faaer den størst mulige Trafik, og at man vil søge at anlægge denne saa billigt som muligt. Der er i Lovudkastet ikke Tale om Sidebaner, og man maa altsaa antage, at det, naar det bliver til Lov, ikke vil give Regjeringen Bemyndigelse til at anlægge nogen anden Sidebane end den, der forbinde Aarhus med Viborg og Skive. Loven af 31te Juli 1853 bemyndiger imidlertid Regjeringen til at anlægge en Jernbane med Sidelinier, og dersom der altsaa nu udkommer en Lov som den foreliggende, og Loven af 31te Juli 1853 ikke bliver ophævet, var det maaskee muligt, at disse to Love kunde sættes i en saadan Forbindelse med hinanden, at der kunde komme ganske uventede Resultater ud deraf; men det antager jeg ikke er Regjeringens Hensigt, og jeg mener derfor, at det vilde være rigtigst, at man, samtidig